ദാനിയേലിന്‍റെ പുസ്തകം - നൂറ്റി എഴുപത്തിമൂന്ന്

പാപ്പാസഭയുടെ നിഴലുകൾ: “ഹിറ്റ്ലറുടെ പോപ്പ്” എന്നറിയപ്പെടുന്ന വ്യക്തിയുടെ പിന്നിലെ സ്വാധീനവും ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും അനാവരണം ചെയ്യുക

Jeff Pippenger
2024-04-03

Hitler’s Pope എന്ന പേരിലുള്ള ഗ്രന്ഥത്തിൽ, ജർമ്മനിയിൽ ഹിറ്റ്ലർ ഭരിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് പാപ്പാസിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്ന ഭാവി പാപ്പായുടെ കഥ, റോമാ നഗരത്തിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കപ്പെട്ട അവന്‍റെ പിതാമഹനെയും പാപ്പാ പിയസ് ഒമ്പതാമനെയും ആസ്പദമാക്കി, എഴുത്തുകാരനായ ജോൺ കോർൺവെൽ ആരംഭിക്കുന്നു. പിയസ് ഒമ്പതാമൻ ഒരു കന്യാസ്ത്രീയുടെ വേഷത്തിൽ റോമാ നഗരത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ, അവൻ തനിക്കൊപ്പമെടുത്ത ഏക പുരുഷൻ ഭാവി പാപ്പായുടെ പിതാമഹനായിരുന്നു. ആ രണ്ടുപേരുടെയും അടുത്ത ബന്ധത്തെ കോർൺവെൽ വിശദീകരിക്കുകയും, തുടർന്ന് ഭാവി പാപ്പായുടെ പിതാവും കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ അധികാരകേന്ദ്രവുമായി എങ്ങനെ ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നതെന്നതും വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിലൂടെ, പിയസ് ഒമ്പതാമന്‍റെ കാലം മുതൽ രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധം വരെയുള്ള ചരിത്രത്തിന്‍റെ സാമൂഹിക, രാഷ്ട്രീയ, മതപരമായ പശ്ചാത്തലം അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിയിച്ചുകാട്ടുന്നു. ഈ ചരിത്രപരമായ അവലോകനം അത്യന്തം വിവരസമൃദ്ധമാണ്.

> പാപ്പാധികാരപരമായ ഏറ്റെടുക്കലിലെ മറ്റൊരു ഘട്ടം കൈക്കൊള്ളപ്പെട്ടു; പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പോപ്പ് ഗ്രിഗറി VII റോമൻ സഭയുടെ പരിപൂർണത പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ ആയിരുന്നു അത്. അവൻ മുന്നോട്ടുവെച്ച പ്രമേയങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ, തിരുവെഴുത്തുകളുടെ അനുസരിച്ച്, സഭ ഒരിക്കലും തെറ്റിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ഒരിക്കലും തെറ്റുകയുമില്ലെന്നും പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ആ പ്രസ്താവനയോടൊപ്പം തിരുവെഴുത്തിലെ തെളിവുകൾ ചേർന്നിരുന്നില്ല. അഹങ്കാരപൂർണ്ണനായ ആ മഹാപുരോഹിതൻ ചക്രവർത്തിമാരെ പദവിയിൽ നിന്ന് നീക്കാനുള്ള അധികാരവും അവകാശപ്പെട്ടു; താൻ ഉച്ചരിച്ച യാതൊരു വിധിയും ആരാലും റദ്ദാക്കപ്പെടുകയില്ല, എന്നാൽ മറ്റെല്ലാവരുടെയും വിധിനിർണയങ്ങൾ റദ്ദാക്കുന്നത് തന്‍റെ പ്രത്യേകാവകാശമാണെന്നും അവൻ പ്രഖ്യാപിച്ചു.
>
> “അ ഭ്രാന്ത തയുടെ ഈ വക്ത ാവിന്‍റെ നിരങ്ക ുശസ്വ ഭാവത്തെ വെളിവാക്ക ുന്ന ഒരു ശ്രദ്ധേ യമായ ഉദാഹരണം, ജർമ്മ ൻ ച ക്രവർത്ത ിയായ ഹെൻറി IV-നോടുള്ള അവന്‍റെ പെരുമാറ്റ ത്ത ിൽ കാണപ്പെ ട്ട ു. പാപ്പ യുടെ അധികാരത്തെ അവഗണിക്ക ാൻ

> ധൈര്യപ്പെട്ടതിനാൽ, ഈ രാജാവിനെ സഭാഭ്രഷ്ടനാക്കുകയും സിംഹാസനഭ്രഷ്ടനാക്കുകയും ചെയ്തു. പാപ്പായുടെ ആജ്ഞയാൽ തനിക്കെതിരായ കലാപത്തിൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെട്ട സ്വന്ത പ്രഭുക്കന്മാരുടെ ഉപേക്ഷയും ഭീഷണികളും മൂലം ഭീതിയിലായ ഹെൻറി, റോമുമായുള്ള സമാധാനം സ്ഥാപിക്കേണ്ടതിന്റെ അനിവാര്യത അനുഭവിച്ചു. തന്റെ ഭാര്യയെയും ഒരു വിശ്വസ്ത ഭൃത്യനെയും കൂട്ടി, പാപ്പയുടെ മുമ്പാകെ സ്വയം താഴ്ത്തേണ്ടതിന്നു അവൻ ശൈത്യകാലത്തിന്റെ മധ്യേ ആൽപ്സ് പർവതങ്ങൾ കടന്നു. ഗ്രിഗറി പിന്മാറിയിരുന്ന കോട്ടയിലെത്തിയപ്പോൾ തന്റെ കാവൽക്കാരില്ലാതെ അവനെ ഒരു പുറംമുറ്റത്തേക്കു കൊണ്ടുപോയി; അവിടെ, ശൈത്യകാലത്തിന്റെ കഠിനശീതത്തിൽ, തല മൂടാതെയും കാലിൽ ചെരിപ്പില്ലാതെയും, ദയനീയമായ വസ്ത്രധാരണത്തോടെയും, പാപ്പയുടെ സന്നിധിയിൽ പ്രവേശിക്കാനുള്ള അനുമതിക്കായി അവൻ കാത്തുനിന്നു. മൂന്നു ദിവസം ഉപവസിച്ചും കുറ്റസമ്മതം ചെയ്തും തുടർന്ന ശേഷം മാത്രമേ, പോന്തിഫ് അവനോടു ക്ഷമ അനുവദിക്കാൻ കൃപാപൂർവ്വം സമ്മതിച്ചുള്ളു. അപ്പോഴും, ചക്രവർത്തി രാജകീയ ചിഹ്നങ്ങൾ വീ ധരിക്കുകയോ രാജാധികാരം പ്രയോഗിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ് പാപ്പായുടെ അനുമതി കാത്തിരിക്കണമെന്ന വ്യവസ്ഥയിൽ മാത്രമായിരുന്നു അത്. തന്റെ വിജയത്തിൽ ഉല്ലസിച്ച ഗ്രിഗറി, രാജാക്കന്മാരുടെ അഹങ്കാരം തകർക്കുന്നതു തന്റെ കടമയാണെന്ന് ഗർവ്വത്തോടെ പ്രസ്താവിച്ചു." The Great Controversy, 57.

ഗ്രിഗറി VII "അപ്രമാദിത്വത്തിന്റെ വക്താവ്" ആയിരുന്നു; എന്നാൽ ആ അസംബന്ധമായ അവകാശവാദം ഔദ്യോഗിക ഉപദേശമായി (ഡോഗ്മയായി) പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടത് മൂഢമായ ആ അവകാശവാദത്തെ ആദ്യ വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിൽ സ്ഥാപിത ഉപദേശമാക്കിയ പിയസ് IXന്റെ കാലത്താണ്. ആ ഉപദേശം 1870 ജൂലൈ 18-ന് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു; നൂറ്റിനാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ ആദ്യ നിരാശയ്ക്ക് കൃത്യം നൂറ്റമ്പത് വർഷം മുമ്പ് അതേ ദിവസത്തിൽ തന്നേ.

ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ച് വിവരപ്രദമായ കാര്യം ഇതാണ്: പിയൂസ് ഒൻപതാമൻ ആദ്യ വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ സംഘടിപ്പിക്കുകയും, തന്റെ തെറ്റിപ്പോകാതിരിക്കുമെന്ന സിദ്ധാന്തം നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, അതിനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രേരണം "ആധുനികത" എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിനെതിരായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വൈരാഗ്യത്തിലൂടെയായിരുന്നു ഉണ്ടായത്. ബൈബിൾ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ നിർവചിക്കുമ്പോൾ ഒരു പോപ്പിന് യാതൊരു പിശകും വരില്ലെന്ന ആശയത്തിൽ അത് വേരൂന്നിയിരുന്നില്ല; ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവം സൃഷ്ടിച്ചിരുന്ന സ്വാധീനത്തിനെതിരായ പോപ്പത്വത്തിന്റെ പ്രതിരോധത്തിന്റെ സംരക്ഷണമായിരുന്നു അത്. ഒടുവിൽ കമ്മ്യൂണിസം എന്നറിയപ്പെടാനിരുന്ന അതിനെയാണ് അത് ലക്ഷ്യമിട്ടിരുന്നത്.

ഫ്രഞ്ച ് വിപ്ല വം യൂറോപ്യ ൻ രാജ്യ ങ്ങ ളുടെ ഭരണഘടനാപരമായ
ക്രമത്ത ിൽ ഒരു മഹത്ത ായ കലാപമുണ്ട ാക്ക ി; പ്രത്യേ കിച്ച ് പാപ്പ ാധി
ആയിരിക്ക ുന്ന ആ രാജത്വ ത്തോ ാടുള്ള വൈരാഗ്യ ത്തോ ാടുകൂടി. ഇറ്റ ാ
റിപ്പ ബ്ല ിക്ക ൻ കലാപം പിയൂസ് IX-നയെും അദ്ദേ ഹത്ത ിന്റെ വലങ്ക യ്യ നാ
സഹപ്രവർത്ത കനെയും താൽക്ക ാലികമായി റോമിൽ നിന്ന ് പുറത്ത ാക്ക
ഫ്രഞ്ച ് വിപ്ല വം സൃഷ്ട ിച്ച വിവിധ തത്ത ്വ ചിന്ത കളാൽ
പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന "ആധുനികത" പിയൂസ് IX-ന്റെ പ്രധാന
ശത്രുവായിരുന്ന ു; ഫ്രഞ്ച ് വിപ്ല വം ഉൽപ്പ ാദിപ്പ ിച്ച ആധുനികവാദ
ആശയങ്ങ ൾക്കെ തിരെ പോപ്പ ് ഉന്ന യിച്ച ഓരോ അവകാശവാദവും
നിലനിർത്ത ുന്ന തിനായിട്ട ാണ് അദ്ദേ ഹത്ത ിന്റെ
അപരിഭ്രാന്ത താസിദ്ധ ാന്ത ം രൂപകല ്പന ചെയ്യ പ്പെ ട്ട ത്.

ദാനിയേൽ അധ്യായം പതിനൊന്ന്, വാക്യം നാൽപ്പത്, 1798-ൽ തെക്കിന്റെ രാജാവായ (നാസ്തിക ഫ്രാൻസ്) വടക്കിന്റെ രാജാവായ (പാപ്പത്വം) മാരക മുറിവേൽപ്പിച്ചതായി തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു.

പീയൂസ് ഒമ്പതാമന്റെ അപ്രമാദിത്വസിദ്ധാന്തം ദാനിയേൽ പതിനൊന്നിലെ നാൽപ്പതാം വാക്യം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന യുദ്ധവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നതായിരുന്നു; 1869-ന്റെ അവസാനഭാഗം മുതൽ അടുത്ത വർഷംവരെ, 533-ആം ആണ്ടിൽ ജസ്റ്റീനിയന്റെ കല്പനപ്രകാരം പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, പോപ്പ് കത്തോലിക്കാസഭയുടെ തലവനാണെന്നും കത്തോലിക്കാസഭ സകലസഭകളുടെയും തലവനാണെന്നും സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിനായി, പീയൂസ് ഒമ്പതാമൻ വത്തിക്കാൻ 1 എന്നറിയപ്പെടുന്ന ആദ്യ വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ സമ്മേളിപ്പിച്ചു.

വാറ്റിക്കാൻ രണ്ടാം കൗൺസിൽ, വാറ്റിക്കാൻ II എന്ന പേരിലും അറിയപ്പെടുന്നത്, 1962 മുതൽ 1965 വരെ നടന്നു. അത് കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ ചരിത്രത്തിലെ ഒരു നിർണായക സംഭവമായിരുന്നു; കൂടാതെ ആധുനികകാലത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമുള്ള സർവ്വസഭാ കൗൺസിലുകളിൽ ഒന്നുമായിരുന്നു. കൗൺസിൽ പോപ്പ് ജോൺ XXIIIയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സമ്മേളിക്കപ്പെട്ടു; 1963-ൽ ജോൺ XXIII മരിച്ചതിന് ശേഷം, പോപ്പ് പോൾ VIയുടെ പാപ്പാഭരണകാലത്തും അത് തുടർന്നു. ഈ രണ്ടു കൗൺസിലുകൾ തമ്മിലുള്ള വ്യക്തമായ വ്യത്യാസം തിരിച്ചറിയുന്നത് പ്രധാനമാണ്.

ആദ്യ കൗൺസിലിന്റെ ലക്ഷ ്യ ം പോപ്പ ിന്റെ "പ്രാമുഖ്യ ം"
എന്ന റിയപ്പെ ടുന്ന തിനെ സ്ഥ ാപിക്ക ുകയായിരുന്ന ു; അതായത്, പോപ്പ
സഭയുടെ പരമാധികാരിയായ ഭരണാധികാരിയും ഉപദേശകനും ഇടയനും
ആകുന്ന ു, വിശ്വ ാസസിദ്ധ ാന്ത ങ്ങ ളെ സംരക്ഷ ിക്ക ുകയും
വ്യ ാഖ്യ ാനിക്ക ുകയും ചെയ്യ ുന്ന തിനുള്ള ഉത്ത രവാദിത്ത ം വഹിക്ക
എന്ന ർത്ഥ ം. അവന്റെ അധികാരത്ത ിൽ ഡോഗ്മ കൾ നിർവചിക്ക ൽ,
സിദ്ധ ാന്ത പരമായ ഉത്ത രവുകൾ പുറപ്പെ ടുവിക്ക ൽ, കൂടാതെ
വിശ്വ ാസത്തെ യും സദാചാരത്തെ യും സംബന്ധ ിക്ക ുന്ന വിഷയങ്ങ

അധികാരപൂർണമായ ്രപഖ്യ ാപനങ്ങ ൾ നടത്ത ൽ എന്ന ിവ ഉൾപ്പെ ട്ട ിരുന്ന
ഇതാണ് പോപ്പ ിന്റെ അ്രപമാദിത്വ ം എന്ന റിയപ്പെ ടുന്ന ത്. സർവ്രതിക
സഭയുടെ മേലുള്ള പോപ്പ ിന്റെ നിയമാധികാരവും ഇതിൽ ഉൾപ്പെ ടുന്ന ു;
അതായത്, മെ്രതാന്മ ാരെ നിയമിക്ക ാനുള്ള അധികാരം,
വിശുദ്ധ കർമ്മ ങ്ങ ളെ ്രകമീകരിക്ക ൽ, സഭയുടെ ഭരണനിർവഹണം
നടത്ത ൽ എന്ന ിവയും.

രണ്ടാമത്തെ കൗൺസിൽ സഭയെ ഒരു ഏകുമേനിക സത്തയായി തിരിച്ചുവിടുന്നതിന് ആയിരുന്നു. ആ കൗൺസിലുകൾ പരസ്പരം നേരെ വിരുദ്ധമായ നിർദ്ദേശങ്ങളായിരുന്നു. പരമ്പരാഗത സ്വഭാവമുള്ള ആദ്യ കൗൺസിലിനെ ഉദാരവാദപരമായ രണ്ടാമത്തെ കൗൺസിൽ നിഷേധിച്ചു. ആ രണ്ട് വിഭാഗങ്ങളും രാവും പകലും പോലെ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു; ഫാത്തിമയുടെ മൂന്ന് രഹസ്യങ്ങളോട് സംബന്ധിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന പ്രവചനം, ഈ രണ്ട് കൗൺസിലുകളാൽ യഥോചിതമായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ആന്തരിക യുദ്ധത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു.

ഈ പ്രവചനം, പിയൂസ് IX മുഖേന പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന പ്രാഥമികാധികാരം നിലനിർത്തുന്ന ഒരു വിഭാഗത്തെ “വെളുത്ത മാർപാപ്പ,” “നല്ല മാർപാപ്പ,” അല്ലെങ്കിൽ “നല്ല മെത്രാൻ” എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നതിലൂടെ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി വ്യക്തമാക്കുന്നു; വത്തിക്കാൻ II-നോടു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മറ്റൊരു വിഭാഗമോ “കറുത്ത മാർപാപ്പ,” അല്ലെങ്കിൽ “ചീത്ത മാർപാപ്പ,” അല്ലെങ്കിൽ “ചീത്ത മെത്രാൻ” എന്നുവഴി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ രണ്ട് രാഷ്ട്രീയ ആശയങ്ങളുടെ വിവാദം, പോർച്ചുഗലിലെ ഫാതിമായിലുള്ള ഫാതിമാ അത്ഭുതത്തിന്റെ തീർത്ഥക്ഷേത്രം സന്ദർശിക്കുമ്പോൾ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി കാണപ്പെടുന്നു. അകത്ത് പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ, ഒരു വശത്ത് ഒരു കറുത്ത മാർപാപ്പയുടെ പ്രതിമയും മറുവശത്ത് ഒരു വെളുത്ത മാർപാപ്പയുടെ പ്രതിമയും ഇടയിൽ നടപ്പാത ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

അങ്ങനെ, ഗ്രന്ഥം ഒടുവിൽ “ഹിറ്റ്ലറിന്റെ പോപ്പ്” എന്ന് തിരിച്ചറിയുന്ന വ്യക്തിയുടെ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായി ഇത് മാറുന്നു; അവന്റെ വേരുകൾ ആധുനികതാവാദം (തെക്കിന്റെ രാജാവ്)യും പാപ്പായുടെ പരമാധികാരവും (വടക്കിന്റെ രാജാവ്) തമ്മിലുള്ള പോരാട്ടവുമായി പരസ്പരം പിണഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

നാം പരിഗണിക്ക ുന്ന ഈ ്രഗന്ഥ ത്ത ിന്റെ രചയിതാവ് നല്ല നിലയിൽ ഉള്ള
ഒരു കത്തോ ാലിക്ക നായിരുന്ന ു എന്ന ു മനസ്സ ിലാക്കേ ണ്ട താണ്; ഈ ്ര
എഴുതുന്ന തിനുള്ള അദ്ദേ ഹത്ത ിന്റെ ്രപഖ്യ ാപിത ഉദ്ദേ ശ്യ ം, രണ്ട ാം
ലോകമഹായുദ്ധ കാലത്ത ് ഭരിച്ച ിരുന്ന പോപ്പ ് ഹിറ്റ ്ലറെയോ
നാസികളെയോ പിന്ത ുണച്ച ുവോ, യഹൂദന്മ ാർക്ക ും
മറ്റ ുള്ള വർക്ക ുമെതിരായ ഹോളോകോസ്റ്റ ിൽ ഏതെങ്ക ിലും
കുറ്റ ഭാരമുണ്ട ായിരുന്നോ ാ എന്ന അവകാശവാദത്തെ
്രപകാശിപ്പ ിക്ക ുകയെന്ന തായിരുന്ന ു. Cornwell, വത്ത ിക്ക ാൻ 1 കൗൺസി

സ്ഥാപിക്കാൻ മുഖ്യ സഹായി ആയിരുന്ന പിയൂസ് പന്ത്രണ്ടാമന്റെ മുത്തച്ഛനെ പരാമർശിക്കുമ്പോൾ, തെക്കൻ രാജ്യങ്ങളുടെയും വടക്ക രാജ്യങ്ങളുടെയും രാജാക്കന്മാർ തമ്മിലുള്ള പോരാട്ടത്തിന്റെ ചരി അതേ ചരിത്രത്തിൽ തന്നെ അരങ്ങേറുകയാണ്. “Republicanism” വിപ്ലവം ഇറ്റലിയിലെത്തിയപ്പോൾ, ഏകദേശം ഒരു വർഷക്കാലം ഇറ്റാലിയാക്കാർ പിയൂസ് ഒൻപതാമനെ റോം നഗരത്തിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കി; അതിനുശേഷം, അദ്ദേഹം മടങ്ങിയെത്തിയ ശേഷവും, പാപ്പത്വം കൈവശം വെച്ചിരുന്നതെല്ലാം Vatican City എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഒരു നൂറ്റി പ ഏക്കർ ഭൂമിമാത്രമാണ്.

അവന് വത്തിക്കാനിലേക്കു മടങ്ങിവരുവാൻ കഴിയുമായിരുന്ന ഏക മാർഗം ഫ്രഞ്ച് സൈനികരുടെ സഹായവും കുപ്രസിദ്ധരായ യഹൂദ ബാങ്കർമാരായ റോത്ത്സ്ചൈൽഡുകളിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച ഒരു വായ്പയും വഴിയായിരുന്നു. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധകാലത്തെ ഹോളോകോസ്റ്റിൽ പാപ്പാത്വത്തിന്റെ കൂട്ടുപ്രവർത്തിത്വം വിവേകപൂർവം മനസ്സിലാക്കുവാൻ, ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശീകരണകാലം മുതൽ യഹൂദന്മാരോടുള്ള യൂറോപ്പിന്റെ സമീപനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചില അടിസ്ഥാനബോധ്യം ആവശ്യമാണ്. യഹൂദവിരോധവും വർണവിവേചനവും രണ്ട് വ്യത്യസ്ത മനോഭാവങ്ങളാണെന്ന് ഈ പുസ്തകം നിർദേശിക്കുന്നു; കാരണം, ഹിറ്റ്ലറിന്റെ യഹൂദദ്വേഷം വർണവിവേചനാത്മകമായിരുന്നു, ഹിറ്റ്ലർ യഹൂദന്മാരെ മനുഷ്യജാതിയിലെ ഒരു താഴ്ന്ന വർഗ്ഗമായി കണക്കാക്കിയപ്പോൾ, യഹൂദവിരോധം അവർ ദൈവത്തെ കൊന്നു എന്ന കാരണത്താലുള്ള യഹൂദന്മാരോടുള്ള ദ്വേഷമായിരുന്നു. ഇവ രണ്ടും ഒരേ കാര്യമായാലും, അല്ലെങ്കിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇവയ്ക്കിടയിൽ ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ടായാലും, യഹൂദന്മാരുടെ ദുരവസ്ഥയുടെ യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കപ്പെടേണ്ടതായതാണ്.

ഉദാഹരണത്തിന്, ഇന്ന് അമേരിക്കയിൽ “ഗെറ്റോ” എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, ഭൂരിഭാഗം ആളുകളും അതിനെ നഗരത്തിലെ ദരിദ്രരും ജീർണ്ണാവസ്ഥയിലുമായ ഭാഗത്തിന്റെ നിർവചനമായി കരുതുന്നു. എന്നാൽ “ഗെറ്റോ” എന്ന പദം ആദിയിൽ ഒരു നഗരത്തിലെ പ്രത്യേക വിഭാഗത്തെയാണ് സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നത്; പ്രത്യേകിച്ച് ഇറ്റലിയിലെ വെനീസിൽ, മദ്ധ്യയുഗകാലത്ത് യഹൂദന്മാർ താമസിക്കാൻ നിർബന്ധിതരാക്കിയ പ്രദേശത്തെയാണ്. ആദ്യത്തെ ഗെറ്റോ 1516-ൽ വെനീസിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു; അന്ന് വെനീഷ്യൻ റിപ്പബ്ലിക് യഹൂദന്മാരെ നഗരത്തിലെ “geto nuovo” (പുതിയ ഫൗണ്ട്രി) എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട പ്രദേശത്തിനുള്ളിൽ പാർപ്പിച്ചു, അത് പിന്നീട് “ഗെറ്റോ” എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടാൻ തുടങ്ങി.

മദ്ധ്യയുഗകാലമൊട്ടാകെ യൂറോപ്പിൽ, യെഹൂദന്മാർക്ക് അവർ എവിടെ താമസിക്കാമെന്ന കാര്യത്തിലും, അവർ അനുഷ്ഠിക്കാനനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന തൊഴിൽമേഖലകളിലും നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഈ നിയന്ത്രണങ്ങൾ

യഹൂദവിരോധത്ത ിന്റെ പഴയ നിർവചനത്തെ അടിസ്ഥ ാനമാക്ക ിയുള്ള തായിരുന്ന ു; അതായത്, യെഹൂദന്മ ാർ ദൈവത്തെ കൊന്ന ുവെന്ന വിശ്വ ാസത്തെ യും, തുടർന്ന ് അവർ നേരിട്ട എല്ല ാ പ്രശ ്നങ്ങ ളും അവരുടെ സ്വ ന്ത ം പ്രവൃത്ത ികളാൽ അവർ തന്നെ വരുത്ത ിക്ക ൂട്ട ിയതാണെന്ന ധാരണയെയും സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന തായിരുന്ന

മദ്ധ്യകാലഘട്ടത്തിൽ, ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് പണം കടമായി കൊടുക്കാനോ, കടത്തിന് പലിശ ഈടാക്കാനോ പാടില്ലെന്നത് സ്ഥാപിതമായ ഒരു പരമ്പര്യമായിരുന്നു. യെഹൂദന്മാർ ആ നിയന്ത്രണത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു; അതിനാൽ പണം കടമായി നൽകുന്നത് യെഹൂദന്മാർക്ക് അനുഷ്ഠിക്കാൻ അനുമതിയുണ്ടായിരുന്ന തൊഴിലുകളിൽ ഒന്നായി മാറി. റോത്ത്സ്ചൈൽഡ് കുടുംബം പോലെയുള്ള യെഹൂദ ബാങ്കർമാർ, തങ്ങൾക്ക് ഏതു തൊഴിൽ ചെയ്യാൻ അനുമതിയുണ്ടായിരുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള നിയമനിയന്ത്രണങ്ങൾക്ക് പ്രതികാരമായി, പണമാറ്റക്കാരായി പ്രവർത്തിച്ചു. പിയൂസ് ഒമ്പതാമൻ വത്തിക്കാനിലേക്കു മടങ്ങിവരുന്നതിനായി ധനം ആവശ്യമായി വന്നപ്പോൾ, റോം നഗരത്തെ ഇനി ഭരിക്കാത്തതിന്റെ നിരാശ, പണത്തിനായി യെഹൂദന്മാരെ സമീപിക്കേണ്ടിവന്നതിലൂടെ ഇനിയും വർധിച്ചു.

റോമിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പ്, യെഹൂദന്മാരെയും യെഹൂദന്മാരോടുള്ള സഭയുടെ ബന്ധത്തെയും സംബന്ധിച്ച് പിയൂസ് IX രണ്ട് നിലപാടുകളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനോടു ചേർന്നിരിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നിയിരുന്നു. ആ രണ്ട് വിഭാഗങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ, യെഹൂദന്മാർക്ക് എന്ത് സംഭവിച്ചാലും അവർ വെറും തങ്ങൾ അർഹിച്ചതാണ് ലഭിക്കുന്നത് എന്നു വിശ്വസിച്ചവരുണ്ടായിരുന്നു; മറ്റേതു വിഭാഗമോ യെഹൂദന്മാരോടു കുറച്ചെങ്കിലും കരുണ കാണിക്കാനുള്ള പ്രവണത പുലർത്തിയിരുന്നു. പുറത്താക്കപ്പെട്ടശേഷം പിയൂസ് IX വത്തിക്കാനിലേക്കു മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോൾ, തന്റെ പ്രവാസത്തിനു മുമ്പ് അദ്ദേഹം ചിലപ്പോൾ പ്രകടമാക്കിയിരുന്ന ആ കരുണ പിന്നീട് ഒരിക്കലും വീണ്ടും പ്രകടമായില്ല. പ്രവാസത്തിനു മുമ്പ് അദ്ദേഹം റോം നഗരത്തിലെ ഗെറ്റോ പൂട്ടിയടച്ചിരുന്നു; എന്നാൽ മടങ്ങിയെത്തിയശേഷം അദ്ദേഹം ഗെറ്റോ വീണ്ടും സ്ഥാപിക്കുകയും, തന്റെ സാമ്പത്തിക നഷ്ടങ്ങൾ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനായി യെഹൂദന്മാരുടെ മേൽ നികുതി ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

പോപ്പ ് പിയൂസ് IX-ന്റെ വലതുകൈയായിരുന്ന ത് ഹിറ്റ ്ലറുടെ പോപ്പ ിന്റെ പിതാമഹനായ മാർക്ക ാന്തോ ാണിയോ പചെല്ല ിയായിരുന്ന ു. പാപ്പ ത്വ ത്തെ പിന്ത ുണച്ച ിരുന്ന അഭിഭാഷകരുടെ ഒരു പ്രത്യേ ക വിഭാഗത്ത ിൽപ്പെ ട്ട അഭിഭാഷകനായിരുന്ന ു അദ്ദേ ഹം. അദ്ദേ ഹത്ത ിന്റെ മകനും അതേ വിശിഷ്ട അഭിഭാഷകവർഗത്ത ിന്റെ ഭാഗമായിത്ത ീർന്ന ു; ഒടുവിൽ ഹിറ്റ ്ലറുടെ പോപ്പ ായി മാറേണ്ട ിവന്ന അദ്ദേ ഹത്ത ിന്റെ കൊച്ച ുമകനും അതുപോലെ തന്നെ യായിരുന്ന ു. യൂജീനിയോ പചെല്ല ിയുടെ പിതാമഹന്റെ, പിതാവിന്റെ, കൂടാതെ അവന്റെ യൗവ്വ നത്ത ിന്റെയും

വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെയും ചരിത്രം പുസ്തകം വിവരിച്ചുതീർന്ന ശേഷം, പാപ്പത്വത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള തന്റെ പ്രവർത്തനം ആരംഭിക്കുമ്പേ പചെല്ലി ഏറ്റെടുത്ത സ്ഥാനത്തെ അത് അഭിമുഖീകരിക്കുന്നു. വിശ് പാപ്പൽ അഭിഭാഷകരുടെ വംശപരമ്പരയിൽ നിന്നുവന്ന ഒരു അഭിഭാഷകനായതിനാൽ, 'കോങ്കോർഡുകൾ' എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന കരാറുകളിൽ പ്രത്യേക വൈദഗ്ധ്യമുള്ള ഒരു വകുപ്പിന്റെ തലവനായി അദ്ദേഹത്തെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. 1901-ൽ പചെല്ലിയെ പാപ്പൽ സെക്രട്ടേറിയറ്റ് ഓഫ് സ്റ്റേറ്റിന്റെ ഓഫീസിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു.

പചെല്ലി ജാതികൾക്കുള്ള ദൂതനായി മാറി. പ്രവചനപരമായി, ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാർ പാപ്പാധികാരത്തോടു നടത്തിയ വ്യഭിചാരം സമാപിപ്പിച്ച നിയമപരമായ സമ്പർക്കബിന്ദുവായി പചെല്ലി മാറി. 1903-ൽ പിയസ് X പോപ്പായി കിരീടധാരണം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഉടൻതന്നെ അദ്ദേഹം "സാപേക്ഷതാവാദവും സംശയവാദവും" ഉത്പാദിപ്പിച്ച "ബൗദ്ധിക വിഷത്തെ" ആക്രമിക്കാൻ തുടങ്ങി. "ആധുനികതാവാദത്തെ" ഇല്ലാതാക്കാനുള്ള പിയസ് X-ന്റെ ശ്രമം നയിച്ചിരുന്നത് ഉംബെർട്ടോ ബെനിഞ്ഞിയായിരുന്നു; പചെല്ലി ജോലി ചെയ്ത അതേ ഓഫീസിലായിരുന്നു ബെനിഞ്ഞിയും പ്രവർത്തിച്ചത്. ലോകപ്രശസ്തരായ ഒരു ചരിത്രകാരന്മാരുടെ കൂട്ടത്തെക്കുറിച്ച് ബെനിഞ്ഞി ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞത്, അവർക്ക് "ചരിത്രം എന്നത് തുടർച്ചയായും അത്യന്തം നിരാശാജനകമായും ഛർദ്ദിക്കാൻ നടത്തുന്ന ഒരു ശ്രമം മാത്രമാണ്. ഇത്തരം മനുഷ്യർക്കു ഒരേയൊരു പരിഹാരമുണ്ട്: മതവിചാരണ!" എന്നായിരുന്നു. ബെനിഞ്ഞിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവത്തിൽ നിന്നു വന്ന ആശയങ്ങളോടു ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള അനുകമ്പ പ്രകടിപ്പിച്ച ഒരു ചരിത്രകാരനെയും വധിക്കപ്പെടേണ്ടവനായിരുന്നു.

ഔദ്യോഗികമായി, ബെനിഞ്ഞി പാപ്പാധികാരത്തിന്റെ പ്രചാരണവകുപ്പ് നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നതായിരുന്നു; എന്നാൽ അനൗദ്യോഗികമായി, തെക്കിന്റെ രാജാവിനോടുകൂടി ഉദ്ഭവിച്ച "ആധുനികത"യോടു ഏതെങ്കിലും അനുകമ്പ പുലർത്തുന്ന കത്തോലിക്കരെ തിരിച്ചറിയുന്നതിനായി രൂപകൽപന ചെയ്ത ഒരു രഹസ്യ ചാരജാലവും അവൻ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒടുവിൽ 1910-ൽ, അവന്റെ പ്രവർത്തനം പാപ്പാധികാരത്തിലെ ജീവനക്കാരെ "ആന്റിമോഡേണിസ്റ്റ് സത്യം" എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സത്യം ചെയ്യാൻ നിർബന്ധിതരാക്കുന്ന ഒരു നിർദേശം ഉൽപാദിപ്പിച്ചു. അത് ഇന്നും പ്രാബല്യത്തിൽ തുടരുന്നു. വത്തിക്കാനിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നതിനായി, ഇന്ന് നാം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ആശയങ്ങൾ എന്നു വിളിക്കുന്ന ആധുനികവാദ ആശയങ്ങളോടുള്ള വൈരം നിങ്ങൾ സത്യം ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

ക്രോൺവെല്ലിന്റെ പുസ്തകത്തിന്റെ സംഗ്രഹത്തിൽ, ഫ്ലൈലീഫിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: "നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യ ദശകത്തിൽ, വത്തിക്കാനിലെ പ്രതിഭാധനനായ യുവ അഭിഭാഷകനായിരുന്ന പചെല്ലി, ഇതുവരെ കാണാത്ത തരത്തിലുള്ള പാപ്പാഭരണാധികാരത്തിന്റെ ഒരു

ആശയധാര രൂപപ്പെ ടുത്ത ുന്ന തിൽ സഹായിച്ച ു; 1920-കളിൽ അദ്ദേ ഹം ജർമനിയിൽ അധികാരം അടിച്ചേ ൽപ്പ ിക്ക ാൻ കപടതയും ബ്ല ാക്കെ ്മയിലും പ്രയോഗിച്ച ു. 1933-ൽ ഹിറ്റ ്ലർ അദ്ദേ ഹത്ത ിന്റെ സമ്പ ൂർണ്ണ മായ ചർച്ച ാസഹചാരിയായി മാറി; അതിന്റെ ഫലമായി, സാമൂഹികവും രാഷ്ട്രീയവുമായി ബന്ധ പ്പെ ട്ട പ്രവർത്ത നങ്ങ ളിൽ നിന്ന ് കത്തോ ാല പിന്മ ാറുന്ന തിനുമാറ്റ മായി കത്തോ ാലിക്ക ാ സഭയ്ക്ക ് മതപരവും വിദ്യ ാഭ്യ ാസപരവുമായ അനുകൂല്യ ങ്ങ ൾ അനുവദിച്ച ഒരു കോൺകോർഡാറ്റ ് സ്ഥ ാപിക്ക പ്പെ ട്ട ു. റോമിൽ നിന്ന ് അടിച്ചേ ൽപ്പ ിക്ക രാഷ്ട്രീയ കത്തോ ാലിക്ക ത്വ ത്ത ിന്റെ ഈ ‘സ്വ മേധയാ’ രാജിക്കെ ാടുക്ക നാസിസത്ത ിന്റെ ഉയർച്ച യ്ക്ക ് സൗകര്യ മൊരുക്ക ി.”

1933 ജൂലൈ 14-ന് നടന്ന മന്ത്രിസഭാ യോഗത്തിൽ, അതേ മാസത്തിൽ അഡോൾഫ് ഹിറ്റ്ലർ തന്റെ അഭിപ്രായം ഇപ്രകാരം പ്രകടിപ്പിച്ചു: പച്ചെല്ലി നാസികളുമായി രൂപപ്പെടുത്തിയ കോൺകോർഡാറ്റ് ജർമ്മനിക്ക് “വിശ്വാസത്തിന്റെ ഒരു മേഖല … അന്തർദേശീയ യെഹൂദ്യതയ്ക്കെതിരായ വികസിച്ചു വരുന്ന പോരാട്ടത്തിൽ” സൃഷ്ടിച്ചു.

ജർമ്മനി കത്തോലിക്കർ ഭൂരിപക്ഷമായിരുന്ന രാജ്യമായതിനാൽ, ഹിറ്റ്ലർ അധികാരത്തിലെത്താൻ സാധിച്ചതിന്റെ പ്രധാന കാരണം പചെല്ലിയാണെന്ന തെളിവ് അംഗീകരിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ച കത്തോലിക്കർ കോർൺവെല്ലിന്റെ പുസ്തകത്തെ അനുകൂലമായി സ്വീകരിച്ചില്ല. 1933 മുതൽ തുടർന്ന് ഹിറ്റ്ലറിന്റെ ദിശയെക്കുറിച്ച് ഒന്നും പറയാതിരിക്കേണ്ടവിധം കത്തോലിക്ക പ്രസാധനശാലയും, കത്തോലിക്ക വാർത്താ ഏജൻസികളും, കത്തോലിക്ക വിദ്യാലയങ്ങളും ബാധകമാകുന്ന ഒരു കരാറിൽ പചെല്ലി ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു. തുടർന്ന് രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധകാലത്ത് പോപ്പായിത്തീർന്ന പചെല്ലിയുടെ വ്യക്തമായ യഹൂദവിരുദ്ധ പ്രവണതയെ ഈ പുസ്തകം പിന്തുടരുന്നു. ഈ പുസ്തകത്തെ ആശ്രയിച്ചുള്ള അത്യന്തം വിശ്വസനീയമായ ചരിത്രസ്രോതസ്സുകളിൽ നിന്ന് കുറഞ്ഞത് മൂന്ന് കാര്യങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാനാകുന്നു.

ആദ്യത്തേത് ദാനിയേൽ അദ്ധ്യായം പതിനൊന്നിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ വടക്കിന്റെ രാജാവും തെക്കിന്റെ രാജാവും തമ്മിലുള്ള യുദ്ധമാണ്. ആ യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുക്കൾ കത്തോലിക്കത്വവും നാസ്തികതയും, മാർപാപ്പയും കമ്മ്യൂണിസവും ആകുന്നു. മറ്റൊരു കാര്യമാണ്, രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധകാലത്ത് നാസ്തികതയ്ക്കെതിരെ മാർപാപ്പ നാസിസത്തെ തന്റെ പ്രതിനിധി സൈന്യമായി പ്രയോഗിച്ചതുപോലെ, 1989-ൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ നാസ്തികതയ്ക്കെതിരെ മാർപാപ്പ മതഭ്രഷ്ട പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തെയും തന്റെ പ്രതിനിധി സൈന്യമായി പ്രയോഗിച്ചു എന്നത്. ഫാതിമായിലെ അത്ഭുതത്തിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട സാത്താനിക സന്ദേശങ്ങളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആന്തരികവും ബാഹ്യവുമായി ഉള്ള പ്രവചനാത്മക ഘടനയും ഈ പുസ്തകം തിരിച്ചറിയുന്നു.

ദാനിയേൽ പതിനൊന്ന ിലെ പതിനൊന്ന ും പ ്രന്ത ണ്ട ും വാക്യ ങ്ങ ളിൽ
്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന രാഫിയയിലെ അതിർത്ത ിയുദ്ധ ം,
ഇപ്പേ ാൾ ഉ ്രക്രെയ ്നിൽ നടന്ന ു കൊണ്ട ിരിക്ക ുന്ന അതിർത്ത ിയുദ്ധ
്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. പുരാതന യുദ്ധ ം ഒരു ഉഷ ്ണയുദ്ധ മായിരുന്ന ു;
രണ്ട ാമത്തേ ത് രണ്ട ാമത്തെ ്രപ്രോക ്സി യുദ്ധ മാണ്, അതിൽ ്രപ്രോക ്സി
സൈന്യ ങ്ങ ൾ മാരകമായ സമ്പ ർക്ക ത്ത ിൽ ഉൾപ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ു. ര
അതിർത്ത ിയുദ്ധ ം വടക്ക ൻ രാജാവിനും തെക്ക ൻ രാജാവിനുമിടയിൽ
ഉള്ള താണെന്ന ് തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു; എന്ന ാൽ ഉടൻ വരാനിരിക്ക ുന്ന
ഞായറാഴ ്ചനിയമം വരെയും, സോരിലെ വേശ്യ മറക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ു,
യിസേബേൽ ശമര്യ യിൽ ഇരിക്ക ുന്ന ു, ഹെരോദ്യ ാസ് ഹെരോദാവിന്റെ
ജന്മ ദിനവിരുന്ന ് ഒഴിവാക്ക ി എന്ന തു ്രപവചനം പഠിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു. നിലവ
ഈ ചരി ്രതത്ത ിൽ വടക്ക ൻ രാജാവിന്റെ പങ്ക ിനെക്ക ുറിച്ച ുള്ള ആ മൂന്
സാക്ഷ ്യ ങ്ങ ളും, അവൾ രംഗത്ത ിനു പിന്ന ിൽ നിന്ന ് നൂലുകൾ
വലിച്ച ുകൊണ്ട ിരിക്ക ുന്ന ു എന്ന താകുന്ന ു. അവൾ മറക്ക പ്പെ ട്ട ിരി
കാലത്ത ് സംഭവിക്ക ുന്ന ഉഷ ്ണയുദ്ധ ങ്ങ ളും, ്രപ്രോക ്സി യുദ്ധ ങ്ങ ളു
ശീതയുദ്ധ ങ്ങ ളും അവളുടെ ്രപ്രോക ്സി സൈന്യ ങ്ങ ളാൽ
നിർവഹിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു.

റഷ്യ ദക്ഷിണരാജാവാണ്; ഇപ്പോൾ അത് പാശ്ചാത്യ ലോകത്തിലെ ആഗോളവാദികൾ ധനസഹായം നൽകുന്ന ഒരു അതിർത്തിയുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; പ്രത്യേകിച്ച് അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലെ പുരോഗമനവാദി ഡെമോക്രാറ്റുകളും RINO (പേരിൽ മാത്രം റിപ്പബ്ലിക്കൻ) റിപ്പബ്ലിക്കൻമാരും. ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ നാല്പതാം വചനത്തിൽ അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ വടക്കൻ രാജാവിന്റെ പ്രതിനിധി സേനയായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, അതിന്റെ രണ്ട് പ്രവചനപരമായ സവിശേഷതകൾ സൈനിക ശക്തിയും ധനബലവും ആകുന്നു. 1989-ൽ റഷ്യയ്ക്കെതിരെ പോപ്പിനെ സഹായിച്ചുകൊണ്ട് അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ ചെയ്ത അതേ പ്രവർത്തിയാണ് ഇപ്പോൾ അത് ഉക്രെയ്നിൽ നിർവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്; ഉക്രെയ്നിനെ പ്രതിരോധിക്കുന്ന നിലത്തുള്ള പ്രതിനിധി സേന നാസി അനുകൂലികളാൽ അത്രയും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു, മുഖ്യധാരാ മാധ്യമങ്ങൾക്കുപോലും അതിനെ നിഷേധിക്കാനാവുന്നില്ല. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധമായ ഉഷ്ണയുദ്ധത്തിൽ അവൾ ഉപയോഗിച്ച അതേ പ്രതിനിധി സേനകളെയാണ് ഇപ്പോൾ റോം 1989-ലെയും പോലെ റഷ്യയ്ക്കെതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഈ പുസ്തകം വായിക്കുക: Hitler's Pope, the Secret History of Pius XII.

ഈ പഠനം അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ നാം തുടരും.

> "അതുപോലെ തന്നേ , വരാനിരിക്ക ുന്ന യുഗങ്ങ ൾക്ക ായുള്ള സഭയുടെ
> ചരി ്രതം ്രപിയശിഷ്യ നായ യോഹന്ന ാനോടു തുറന്ന ു കാണിക്ക ുവാൻ
> ദൈവം ഒരുങ്ങ ിയപ്പേ ാൾ, 'മനുഷ്യ പു ്രതനോടു സദൃശനായ ഒരുവനെ'
> ദീപസ ്തംഭങ്ങ ളുടെ നടുവിൽ നടന്ന ് കൊണ്ട ിരിക്ക ുന്ന വനായി അവന്ന
> വെളിപ്പെ ടുത്ത ിക്കെ ാണ്ട ്, തന്റെ ജനങ്ങ ളോടുള്ള രക്ഷ ിതാവിന്

താത്പര്യ ത്ത ിന്റെയും പരിചരണത്ത ിന്റെയും ഉറപ്പ ് അവന്ന ു നല ്കി; ആ
ദീപസ ്തംഭങ്ങ ള്‍ ഏഴ് സഭകളെ പ്രതീകീകരിച്ച ു. ഭൂമിയിലെ
ശക്ത ികളോടുള്ള സഭയുടെ അവസാന മഹാസമരങ്ങ ള്‍ യോഹന്ന ാനെ
കാണിക്ക പ്പെ ട്ട പ്പോ ാള്‍, വിശ്വ സ ്തരുടെ അന്ത ിമജയവും വിടുതലും അവന്‍
ദര്‍ശിപ്പ ാന്‍ അനുവദിക്ക പ്പെ ട്ട ു. മൃഗത്തോ ാടും അതിന്റെ പ്രതിമയോടും
സഭ മാരകസംഘര്‍ഷത്ത ിലേക്ക ു കൊണ്ട ുവരപ്പെ ട്ട തും, ആ
മൃഗത്ത ിന്റെ ആരാധന മരണഭീഷണിയോടെ നിര്‍ബന്ധ ിക്ക പ്പെ ട്ട തും
അവന്‍ കണ്ട ു. എന്ന ാല്‍ യുദ്ധ ത്ത ിന്റെ പുകയും ഗര്‍ജ്ജ നവും
അതിജീവിച്ച ു നോക്ക ിയപ്പോ ാള്‍, സീയോന്‍പര്‍വ്വ തത്ത ിന്മേ ല്‍
കുഞ്ഞ ാടിനോടുകൂടെ നില്‍ക്ക ുന്ന ഒരു സമൂഹത്തെ അവന്‍ ദര്‍ശിച്ച ു;
മൃഗത്ത ിന്റെ മുദ്രയ്ക്ക ു പകരം അവരുടെ നെറ്റ ികളില്‍ ‘പിതാവിന്റെ
നാമം എഴുതപ്പെ ട്ട ിരുന്ന തായി.’ പിന്നെ യും ‘മൃഗത്ത ിന്‍മേലും,
അതിന്റെ പ്രതിമയിന്‍മേലും, അതിന്റെ മുദ്രയിന്‍മേലും, അതിന്റെ
നാമത്ത ിന്റെ സംഖ്യ യിന്‍മേലും ജയം പ്രാപിച്ച വര്‍ ദൈവത്ത ിന്റെ
വീണകള്‍ കൈവശം വെച്ച ു കണ്ണ ാടിസമുദ്രത്ത ിന്മേ ല്‍ നില്‍ക്ക ുന്ന തു
അവര്‍ മോശെയുടെയും കുഞ്ഞ ാടിന്റെയും ഗാനം ആലപിക്ക ുന്ന തും
അവന്‍ കണ്ട ു.”

“ഈ പാഠങ്ങള്‍ നമ്മുടെ പ്രയോജനത്തിനായുള്ളവയാണ്. നമ്മുടെ
വിശ്വാസം ദൈവത്തില്‍ ഉറച്ചുനിര്‍ത്തേണ്ടതുണ്ട്; കാരണം,
മനുഷ്യരുടെ ആത്മാക്കളെ പരീക്ഷിക്കുന്ന ഒരു കാലം നമ്മുടെ
തൊട്ടുമുമ്പില്‍ തന്നെയുണ്ട്. ഒലിവുമലയില്‍ ക്രിസ്തു, തന്റെ രണ്ടാം
വരവിന് മുമ്പായി സംഭവിക്കാനിരുന്ന ഭയങ്കര ന്യായവിധികളെ
വിവരിച്ച് പറഞ്ഞതു ഇങ്ങനെയാണ്: ‘നിങ്ങള്‍ യുദ്ധങ്ങളെയും
യുദ്ധവാര്‍ത്തകളെയും കേള്‍ക്കും.’ ‘ജാതി ജാതിക്കെതിരെയും രാജ്യം
രാജ്യത്തിനെതിരെയും എഴുന്നേല്‍ക്കും; വിവിധ സ്ഥലങ്ങളില്‍
ക്ഷാമങ്ങളും മഹാമാരികളും ഭൂകമ്പങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കും.
ഇവയൊക്കെയും വേദനകളുടെ ആരംഭം മാത്രമാണ്.’ ഈ പ്രവചനങ്ങള്‍
യെരൂശലേമിന്റെ നാശത്തില്‍ ഭാഗികമായൊരു നിവൃത്തിയെ
പ്രാപിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, അവയ്ക്ക് അന്ത്യദിവസങ്ങളോടാണ്
കൂടുതല്‍ നേരിട്ടുള്ള പ്രയോഗമുള്ളത്.”

“നാം മഹത്ത ായതും ഗൗരവപൂര്‍ണ്ണ വുമായ സംഭവങ്ങ ളുടെ
കവാടത്ത ില്‍ നില്‍ക്ക ുന്ന ു. പ്രവചനം അതിവേഗത്ത ില്‍
നിവൃത്ത ിയിലാകുന്ന ു. കര്‍ത്ത ാവ് വാതില്‍ക്ക ല്‍ തന്നെ യുണ്ട ്.
ജീവിച്ച ിരിക്ക ുന്ന എല്ല ാവര്‍ക്ക ും അതീവ പ്രാധാന്യ മുള്ള ഒരു കാലഘ
ഉടന്‍ നമ്മ ുടെ മുമ്പ ില്‍ തുറക്ക പ്പെ ടാനിരിക്ക ektedir.
കഴിഞ്ഞ കാലത്ത ിലെ തര്‍ക്ക ങ്ങ ള്‍ വീണ്ട ും ഉണര്‍ത്ത പ്പെ ടും; പു
തര്‍ക്ക ങ്ങ ളും ഉയര്‍ന്ന ുവരും. നമ്മ ുടെ ലോകത്ത ില്‍
അരങ്ങേ റാനിരിക്ക ുന്ന ദൃശ്യ ങ്ങ ള്‍ ഇതുവരെ സ്വ പ്നത്ത ിലുപോലും
ചിന്ത ിക്ക പ്പെ ട്ട ിട്ട ില്ല . സാത്ത ാന്‍ മാനുഷിക ഏജന്‍സികളിലൂടെ
പ്രവര്‍ത്ത ിച്ച ുകൊണ്ട ിരിക്ക ുന്ന ു. ഭരണഘടനയില്‍ മാറ്റ ം വരുത്ത ി
ഞായറാഴ്ചാചരണം നിര്‍ബന്ധ മാക്ക ുന്ന ഒരു നിയമം ഉറപ്പ ാക്ക ുവാന്‍
ശ്രമിക്ക ുന്ന വര്‍ അതിന്റെ ഫലം എന്ത ായിരിക്ക ുമെന്ന തു വളരെ
കുറച്ചേ മനസ്സ ിലാക്ക ുന്ന ുള്ള ു. ഒരു പ്രതിസന്ധ ി നമ്മെ നേരെ

അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു."

"എന്നാൽ ഈ മഹത്തായ പ്രതിസന്ധിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാർ തങ്ങളിലേയ്ക്കു തന്നെ ആശ്രയിക്കരുത്. യെശയ്യാവിന്നും യെഹെസ്കേലിന്നും യോഹന്നാനും ലഭിച്ച ദർശനങ്ങളിൽ, ഭൂമിയിൽ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളോടു സ്വർഗ്ഗം എത്ര അടുക്കി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, തനിക്കു വിശ്വസ്തരായിരിക്കുന്നവർക്കായി ദൈവം എത്ര വലിയ കരുതൽ പുലർത്തുന്നുവെന്നും നാം കാണുന്നു. ലോകം ഭരിക്കുന്നവനില്ലാത്തതല്ല. വരാനിരിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളുടെ ക്രമീകരണം കർത്താവിന്റെ കൈകളിലാണ്. സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ മഹിമാന്വിതൻ, രാജ്യങ്ങളുടെ വിധിയെയും തന്റെ സഭയുടെ കാര്യങ്ങളെയും, തന്റെ സ്വകീയ ഉത്തരവാദിത്തത്തിൽ വഹിച്ചിരിക്കുന്നു." Testimonies, volume 5, 752, 753.